

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2018. október hó 2. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A rágalmazás vétsége miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2018. évi május hó 15. napján kihirdetett 1.Bf.136/2018/3. számú ítéletét helybenhagyja.

Felhívja magánvádlót - 4700 Mátészalka, Csillag u. 10. szám alatti lakos -magánvádlót, hogy leletezés terhe mellett 15 (tizenöt) napon belül rójon le 10.000,- (tízezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi továbbá a harmadfokú eljárásban felmerült 20.000,- (húszezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére is.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró bíróság a vádlott bűnösségét rágalmazás vétségében (a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 126. § (1) bekezdés) állapította meg, és a vádlottat megrovásban részesítette. Kötelezte a magánvádló részére 10.000,- Ft eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott fellebbezéssel élt felmentés érdekében.

A másodfokon eljáró bíróság a vádlottat az ellene rágalmazás vétsége (Btk. 226. § (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette, és mellőzte a vádlott eljárási illeték fizetésére való kötelezését.

A másodfokú határozat ellen a magánvádló jelentett be fellebbezést. Jogorvoslatának írásbeli indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint a vádlott a rágalmazás vétségének tényállási elemeit megvalósította, ahogyan azt a bíróság ítéletében kimondta. A vádlott bűnösségének megállapítását kérte és a bíróság vádlottat elmarasztaló ítéletének a jogerősítését.

Elöljáróban utal az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 868. § (1) bekezdésében foglalt átmeneti rendelkezésre, mely szerint e törvény rendelkezéseit a 868-876. §-okban meghatározott eltérésekkel a hatályba lépéskor folyamatban lévő büntetőeljárásban is alkalmazni kell.

A másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése a Be. 615. § (1) bekezdése alapján - figyelemmel a (2) bekezdés b) pontjának I. fordulatára - megnyitotta a harmadfokú eljárás lehetőségét.

Az ítéletábra a magánvádló fellebbezése folytán a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja alapján nyilvános ülésen bírálta felül.

A nyilvános ülésen a magánvádló fellebbezését fenntartotta.

A védő a fellebbezés elutasítását és a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást maradéktalanul megalapozottnak ítélte, és a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette. A bíróság álláspontja szerint a megalapozott tényállásból értelemszerűen következik azon megállapítás - melyet az elsőfokú bíróság elmulasztott -, hogy a sérelmezett tartalmú jelentés „O” meghajtón való vádlott általi elhelyezése nem nyert bizonyítást. Rögzítette továbbá, hogy azt a magánvádló sem állította, hogy a vádlott helyezte el a jelentést az ún. „O” meghajtón, illetve nem ajánlott fel olyan bizonyítást, ami alapján ez megállapítást nyert volna (másodfokú ítélet 2. oldal 6. bekezdés). Az eljárás során az is megerősítést nyert, hogy a vádlott nem a jelentés tartalmát sérelmezte, hanem azt, hogy annak tartalma az állomány valamennyi tagja számára megismerhetővé vált. A bíróság ítéletében arra vont következtetést - tévesnek ítélve az elsőfokú bíróságnak a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetését -, hogy nem állapítható meg az, hogy a magánvádló becsületének csorbítására objektíve alkalmas tényállítások „más előtt” történtek, ennek hiányában pedig a cselekmény nem tényállásszerű (másodfokú ítélet 4. oldal 6. bekezdés), ezért a vádlotti cselekmény nem merítette ki a Btk. 226. § (1) bekezdésében írt rágalmozás vétségének törvényi tényállását. A vádlottat az 1998. évi XIX. törvény 331. § (1) bekezdése alapján a 6. § (3) bekezdés a) pontjának II. fordulatában írt okból felmentette az ellene rágalmozás vétsége miatt emelt vád alól.

Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy az első és másodfokú eljárások a perrendi szabályok megtartásával folytak, a tényállás megalapozott és a harmadfokú eljárásban is irányadónak tekintendő a Be. 619.§ (1) bekezdése alapján.

Az ítéletábra osztotta a bíróság jogi álláspontját a vádlott felmentését illetően, azonban annak jogalapját tekintve eltérő álláspontra helyezkedett, ugyanis a harmadfokú bíróság álláspontja szerint nem tényállási elem hiánya, hanem a vádlott magatartása jogellenességének hiánya vezethet a vádlott felmentéséhez. Itt utal az ítéletábra arra, hogy ez az álláspont már jelen ügyben megjelent a korábbi eljárásban az első fokú ítéletben, illetőleg az azt hatályon kívül helyező végzés indokolásában.

A másodfokú bíróság előtt is irányadó az elsőfokú bíróság tényállása, amely tartalmazza az elsőfokú ítélet 3. oldal 2. bekezdésében, hogy a vádlott a helyettese ... rendőr alezredes közreműködésével a ... Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének utasítására 2016. január 8. napján 15110/24/2016. ált. szám alatt a ... Határrendészeti Kirendeltséget érintő korrupciós tevékenység megelőzésével, felderítésével kapcsolatosan számítógépen rögzített jelentést készített. Tehát a vádlott felettese utasítására járt el munkaköri kötelezettségét teljesítette, el kellett készítenie a jelentést, ami kizárja annak jogellenességét is. Ezt követően pedig irreleváns hogyan vált megismerhetővé a jelentés tartalma illetéktelenek számára. Mint arra számos eseti döntés utal az ítélkezési gyakorlat egységes abban, hogy a hivatali hatáskörükben eljáró hivatalos személyeknek a vizsgálataik eredményeként tett megállapításai, amelyek egyébként gyakran tartalmazznak olyan tényállításokat, amelyek egyébként a rágalmozás megállapítására lennének alkalmasak a rágalmozás bűncselekményét nem

valósítják meg, mert ez a tevékenység a jogszabály parancsán alapul. Jogellenesség hiányában pedig a rágalmazás nem valósulhat meg, ha azt hivatalos személy az ügyintézése során hivatali hatáskörében alkotta meg (BH1991. 338. és BJD 9681).

A kifejtettek alapján a magánvádló fellebbezése eredményre nem vezetett, a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét az indokolás helyesbítésével a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

A Be. 782. § (1) és (4) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a magánvádló viseli, mivel a törvényszék a vádlottat felmentette és a másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a magánvádló fellebbezett, mely eredményre nem vezetett, és a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bűnügyi költség a kirendelt védő 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. §-ában meghatározott óradíjából és a (3) bekezdés szerinti felkészülési díjból tevődött össze.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a magánvádló a másodfellebbezés 10.000,- Ft-os illetékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 52. § (1) bekezdése alapján nem róta le - e tekintetben felhívás sem történt - ezért leletezés terhe mellett a fellebbezés illetékét köteles leróni.

Debrecen, 2018. október 2.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró,
Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.136/2018/3. számú ítélete a harmadfokú bíróság jelen határozatával 2018. október 2. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2018. október 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke